

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Α' Ἡ Παραμονή- Ὁ Ἑσπερινός.

Ἡ εορτή τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτε οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ὑπεδέχθησαν Αὐτόν στρωννύοντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καί κράζοντες «Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβίδ» ἐρωτάσθη πανηγυρικῶς εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων τήν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, 26^{ον} μηνός Μαρτίου/ 8^{ον} Ἀπριλίου 2012, συμφώνως πρὸς τήν ἐκκλησιαστικὴν τυπικὴν διάταξιν καί τήν εἰδικὴν προσκυνηματικὴν καθεστωτικὴν, καθ' ὅτι τήν αὐτὴν ἡμέραν καί εἰς τόν αὐτόν τόπον ἐορτάζουν τό Πάσχα αὐτῶν οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ καί τήν Κυριακὴν τῶν Βαΐων αὐτῶν οἱ Προχαληδόνοι Ἐκκλησίαι τῶν Ἀρμενίων, Κοπτῶν καί Συριάνων.

Ἡ ἔναρξις τῆς εορτῆς ἐγένετο ἀφ' ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς θ' Ὥρας εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγιοταφῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί διὰ τῆς καθόδου αὐτῶν ἐν συνεχείᾳ εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα πρὸ τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Ἀποκαθλώσεως ὁ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἠύλογησε τό θυμίαμα καί ἐγένετο ἡ προσκύνησις ὑπ' Αὐτοῦ καί ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ὡς καί ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ προσκύνησις εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἀγιοταφῶν ἱερομονάχων.

Ἀκολούθως ἔλαβε χώραν εἰς τό ἔναντι τοῦ Παναγίου Τάφου Καθολικόν ὁ Μέγας Ἑσπερινός μετὰ κρούσεως τῶν σημάτων, θυμιάματος ἀνά τὰ προσκυνήματα, προσκυνήσεως εἰς τόν Γολγοθᾶν τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Συνοδικῶν Ἀγιοταφῶν, Κεκραγαρίων καί Ἀρτοκλασίας, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Χαραλάμπους Βακάκη, βοηθουμένων ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου Ἀρχιμανδρίτου π. Λαζάρου καί τῶν ἐκ τῆς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος τῆς Κύπρου ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τόν κ. Εὐάγγελον Γεωργίου.

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ Ἑσπερινοῦ οἱ Ἀγιοταφῖται, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἀνῆλθον εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῆς μετανοίας αὐτῶν.

Εὐθύς ἀμέσως, ὅσοι ἐκ τῶν Ἀγιοταφῶν καί ἐκ τῶν προσκυνητῶν ἠδύναντο ἀνελθεῖν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῆς Βαϊοφόρου ἐπὶ τῆς Βηθφαγῆς, παρακειμένης τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν λιτανεῖαν τῶν βαΐων.

Εἰς ταύτην τὴν Ἱεράν Μονὴν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἠύλογησε τὰ βᾶϊα, ἐν συνεχείᾳ δέ ἀνέθεσεν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σεβαστείας κ. Θεοδόσιον, ὅπως προεξάρξη τῆς μετὰ βαΐων, λαβάρων καί ἐπινικίων ἁσμάτων πορείας ἀπὸ Βηθφαγῆς διὰ τῆς Γεθσημανῆς ἕως τῆς Πύλης τῶν Λεόντων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης εἰς ἀνάμνησιν τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτε οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔψαλλον Αὐτῷ τό «Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαβίδ».

Β'. Ανήμερα τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Τήν πρωΐαν τῆς ὡς ἄνω Κυριακῆς, 26^{ης} Μαρτίου/ 8^{ης} Ἀπριλίου 2012, καί περί ὥραν 7.30 π.μ. ἐγένετο ἡ μετά βαΐων ἀνά χειῖρας ἐπίσημος κάθοδος τῶν Ἀγιοταφίτῶν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί διὰ τοῦ Γολγοθᾶ, λόγω τοῦ Πάσχα τῶν Λατίνων, προσέλευσις αὐτῶν εἰς τό Ἱερόν Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ.

Ἐνταῦθα, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τό «ἄνωθεν οἱ προφήται», ἐνεδύθησαν τάς ἀρχιερατικές αὐτῶν στολάς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ ἱερεῖς.

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Βόστρων κ. Τιμοθέου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λήδρας καί ἡγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς Μαχαιρᾶ κ. Ἐπιφανίου, παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τῆ συμμετοχῆ πολλῶν προσκυνητῶν, εἰ καί ὀλίγων ἐν συγκρίσει πρός τά προηγούμενα ἔτη, λόγω τῆς εἰς Ἑλλάδος καί εἰς ἄλλας περιοχάς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν ἡ τρίς πέριξ τοῦ Παναγίου Τάφου καί ἡ ἀνά τά προσκυνήματα λιτανεία καί ἡ μετά ταῦτα ἀνάγνωσις τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς πρό τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Τούτων τελεσθέντων καί τῶν κωδῶνων χαρμοσύνης κρουομένων, ἐγένετο ἡ μετά βαΐων ἀνά χειῖρας ἐπίσημος ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα, τῶν προσκυνητῶν, λόγω καί τοῦ Πάσχα τῶν Διτικῶν Ἐκκλησιῶν, κατακλυσάντων τάς ὁδούς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί προσδιδόντων ἰδιαίτερον θρησκευτικόν χριστιανικόν χαρακτήρα εἰς τήν πόλιν.

Εἰς τά Πατριαρχεῖα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τούς προσελθόντας Ἀγιοταφίτας καί προσκυνητάς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἦλθεν ὁ Σωτήρ σήμερον ἐπί τήν πόλιν Ἱερουσαλήμ πληρῶσαι τήν Γραφήν καί πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσί βαΐα, τούς δέ χιτῶνας ὑπεστρώννουν αὐτῷ, γινώσκοντες ὅτι αὐτός ἐστίν ὁ θεός ἡμῶν, ὃν τά χερουβείμ βοᾶ ἀπαύστως: Ἦσαννά ἐν τοῖς Ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγεν ἐκ τῶν περάτων τῆς Οἰκουμένης εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, δηλονότι εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου καί τῆς τριημέρου ταφῆς τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ νά ἐρωτάσωμεν τήν λαμπράν καί ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περί ταύτης τῆς ἑορτῆς καί ὁ Προφήτης ἔλεγε Ζαχαρίας: «Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. Ἰδοῦ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πρᾶύς καί ἐπιβεβηκώς ἐπί ὑποζυγίου καί

πώλου ὄνου, υἱοῦ ὑποζυγίου». Καί ὁ προφητάναξ Δαβίδ πάλιν περί τῶν παίδων:
«Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον». Ὁ δέ προφήτης Σοφονίας:
«θάρσει Ἱερουσαλήμ, Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί δυνατός σώσει σε, ἐπάξει ἐπί σέ
εὐφροσύνην καί καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ».

Ἐρμηνεύων τούς προφητικούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας
λέγει: «Ὅτε τοίνυν ἐπήγαγεν ἐφ' ἡμᾶς (ὁ Χριστός) τήν διά Πνεύματος Ἁγίου
εὐφροσύνην, τότε καί ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, τουτέστιν ἐν καιρῷ τῆς
ἐπιδημίας τῆς μετά σαρκός, ἐπειδή δέ τέθεικε τήν ψυχήν καί γέγονεν ἐν νεκροῖς
δι' ἡμᾶς, ζωή κατά φύσιν ὑπάρχων, ἀνεβίω πάλιν, τήν ἀνθρώπου φύσιν, ἀναμορφῶν
εἰς καινότητα ζωῆς καί ἀναχαλκεύων εἰς τό ἀπ' ἀρχῆς».

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί μου, οἱ γινώσκοντες ὅτι Χριστός ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος
Αὐτός ὑπάρχων ζωή κατά φύσιν καί ἀναμορφῶν εἰς καινότητα ζωῆς μετά κλάδων
νοητῶς, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός κακαθαρμένοι τάς ψυχάς ὡς οἱ Παῖδες τόν Χριστόν
ἀνευφημήσωμεν πιστῶς μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότῃ: «Εὐλογημένος εἶ
Σωτήρ, ὁ εἰς τόν κόσμον ἐλθὼν τοῦ σῶσαι τόν Ἄδάμ ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,
πνευματικῶς γενόμενοι, φιλόανθρωπε, ναός Ἄδάμ ὡς ἠυδόκησας. Ἀξίωσον ἡμᾶς
προσκυνῆσαι τά πάθη Σου καί κοινωνῆσαι τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς Σου».

Ἄμήν Ἔτη πολλά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/49LbIC77VsM>

ngg_shortcode_0_placeholder